

Acsai Roland

Rondel/28

MADARAK HANGJA

Madarak hangja az enyém,
hangszigetelt szoba az erdő.
A fák lombja, mint sárga felhő,
miből levél hullik, a fény.

Fűben lila virág, szerény.
A szívről leesik a nagy kő.
Hangszigetelt szoba az erdő,
madarak hangja az enyém.

S a pókfonál túlsó felén
a külső hang lesz újra belső.
Most ősz van, és most újra felnő
az égre a vadlúd-remény.

Madarak hangja az enyém.

Rondel/29

HÜVÖS VOLT

Hűvös volt és sötétedett.
A hegyoldalban piknikezni
kezdtünk mégis, s néztük a lenti
fákat, házakat, völgyeket.

Anya, apa és a gyerek,
és nem járt éppen arra senki.
A hegyoldalban piknikezni.
Hűvös volt és sötétedett.

Minden új nap régi lemez.
Halkult a madárban a verki,
mintha semmi nem lenne, csak mi –
pillanatok és életek.

Hűvös volt és sötétedett.